

om Tilsyn med Udvandrerens Befordring af 1ste Mai 1868.⁴

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1874 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 795 ff.).

Der var udenfor de i Betænkningen opførte Vædringsforslag ikke til denne Behandling stillet noget saadant.

Førmanden: Jeg skal med Hensyn til de stillede Vædringsforslag kun bemærke, at Udvalget har begjært delt Afstemning over Vædringsforslaget under Nr. 6, saaledes at der først stemmes over det første Stykke deraf og dernæst særskilt over den sidste Del. Jeg sætter under Forhandling Lovforslagets Paragrafer med de stillede Vædringsforslag samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling. Forhandlingen er hermed aabnet. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Mou g): Det høje Thing vil af Betænkningen se, at Udvalget i det Væsentlige har fundet sig tilfreds med de i Lovforslaget indeholdte Bestemmelser, og, naar vi desuagtet have foreslaaet et Par Vædringer deri, saa hængende disse tilbørlig sammen med de Tilføjelser til Lovforslaget, som vi have tilladt os at bringe i Forslag, og dels gaa de ud paa at gjøre den egentlige Hensigt af en enkelt Bestemmelse klarere, end den nu er. — Ved Forslaget under Nr. 1 til § 1 skal jeg kun bemærke, at det gaar ud paa at overlade Justitsministeriet i Stedet for Politiet at fastsætte den Betaling, der skal erlægges for Efterfyndet af Skibe, og dette vil vistnok findes hensigtsmæssigt. — Af noget større Betydning er Vædringsforslaget til § 2. Naar de ærede Herrer ville efterse Udkastet, ville de finde, at der i § 2, som handler om Lægetilsynet, staar, at Lægen skal forvisse sig om, at Udvandrerne ikke lide af nogen smitsom Sygdom, der kan antage epidemisk Karakter, eller ere saa syge og svagelige, at de maa antages ikke at kunne udholde Rejsen. Nu vil vist ingen Læge, hvem det hober overdrages at undersøge Udvandrerens Sundhedstilstand, undlade at gjøre en Udvandrer, der er saa syg, at det er østsyn-

ligt, at han ikke kan taale at reise, opmærksom derpaa, og det behøver derfor ikke at paahydes i Loven. Derimod maa Loven gaa ud paa at forebygge, at Udvandrerne, der reise sammen med en syg Person, komme til at lide Fare eller Ulemper af hans Sygdom, ikke blot, hvis han har en saadan smitsom Sygdom som Kolera, men ogsaa hvis han f. Ex. har Snat, Syfilis eller en høj Grad af Brystsyge, som i betydelig Grad kan genere eller besvære dem, der i et Par Uger skulle være sammen med ham i det samme Skib. Det er det, som Udvalget har troet burde klarere udtrykkes i Paragrafen, og derfor er der foreslaaet en Vædring af § 2. — Men Udvalget har derhos troet, at der ikke i Lovforslaget indeholdtes alle de Bestemmelser, som maa anses fornødne til at sikke Udvandrerne en god Behandling ved deres Afreise her fra Landet eller til at sikke dem imod at falde i Bedrageres eller Loffeduers Hænder. Med Hensyn dertil har Udvalget tilladt sig at bringe to nye Bestemmelser i Forslag. Den første, der er opstillet som en ny § 3, gaar ud paa, at Fuldmagt til at handle paa en Udvandreragents Vegne, hvad enten denne er bemyndiget til at besørge direkte eller indirekte Befordring, maa kun meddeles uberygtede og fuldmyndige Personer, som i de sidste 5 Aar have havt fast Ophold her i Landet. Udvalget har nemlig ved de Oplysninger, det har indhentet om denne Sag, erfaret, at Landet og maaske navnlig Halvøen i høj Grad gjenemstrefes af Personer, som ere sendte herover fra Amerika for at hverve Udvandrerer for de amerikanske Udvandrerhuse; vi vide ogsaa, at der ikke tidligere har været nogen Bestemmelse om, hvem saadan Fuldmagt har kunnet meddeles, og at man da har meddelt saadanne Fuldmagter netop til den Slags amerikanske Hververe. Der foreligger saaledes for mig et Exempel fra en Provindsavis, hvori en Dr. N. S. Lund, som i sin Tid har praktiseret i at sælge Gigtffeder — det er formodentlig deri, at hans Doktorstab bestaar — averterer, at han er „bemyndiget gennem Politidirektøren i Kjøbenhavn“ til at indskrive dem, der maatte ønske at reise til Amerika, og derpaa fortsætter han, at han dertil har — jeg beder ærede Medlemmer lægge